

[Socialministeren.]

ningen af Understøttelsesaaret. Dette kan man imidlertid efter min Mening ikke med Rette kræve. Det er Arbejdsdirektøren, der med Støtte af de skiftende Ministre allerede for en ret lang Aarrække siden har tvunget Kasserne til at føre en Konsolideringspolitik, hvorved man har skabt den Formue, der nu eksisterer. Til at begynde med mødte Konsolideringspolitikken meget stærkt Modstand baade fra Kassernes og fra Medlemmernes Side. Man gik dog med til at gennemføre den, idet Formaalet med denne Konsolideringspolitik jo var, at Kasserne skulde gøres stærke nok til uden Laan eller anden Støtte under indtrædende Kriser selv at bære Udgifterne i de første Aar, indtil Kontingentforhøjelser med deraf flydende Tilskud kunde faa Virkning paa Kassernes Indtægter. Den Linie har Kasserne nu i en betydelig Aarrække fulgt, og de ejede pr. 31. Marts i Aar ca. 88 Mill. Kr. Men det har jo ogsaa betydet, at der i den samme Aarrække har været paalignet Kassernes Medlemmer et højere Kontingent end det, der har været nødvendigt til den aarlige Drift af Kasserne. Hvis man nu vil benytte Kassernes Formue paa anden Maade end forudsat over for Medlemmerne, vil man meget let skabe en ny og berettiget Modstand i Medlemmernes Kreds til Skade for Konsolideringen overhovedet, og dette er efter min Opfattelse ikke forsvarligt.

Arbejdsløshedskassernes Medlemmer betaler mere end 40 Mill. Kr. til Forsikringen, betaler selv af det, der udgør Hovedforsikringen, de fire Syvendedele af Udgiften, altsaa den store Part, saa jeg maa for mit Vedkommende meget fraraade, at man for Alvor kommer ind paa Tanken om at røre ved Kassernes Formue i Anledning af denne Lovs Gennemførelse. Men dertil kommer endvidere, at de Kasser, der vil faa den største Part af de 12 Mill. Kr., hører til de formuemæssigt set svageste Kasser, det er de Kasser, der pr. Medlem har de mindste Beløb. Jeg skal blot nævne, at omkring Halvdelen af de 12 Mill. Kr. vil tilfalde Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse, en Kasse, hvis Formue man paa Grund af det mægtige Medlemstal, den store Arbejdsløshed, de lave Lønninger, der gør det umuligt i alt Fald at gaa højere op med Kontingentet,

der jo allerede, som jeg nævnte før, er højt nok, overhovedet ikke vil være i Stand til at røre ved; den Kasse kan ikke bære nogen Merudgift i Anledning af denne Lovgivning, tværtimod.

Det foreslaas dernæst i § 5, Stk. 2, at Statskassen skal stille 2½ Mill. Kr. til Raadighed for Socialministeren til Fordeling mellem vanskeligt stillede anerkendte Arbejdsløshedskasser efter Socialministerens nærmere Bestemmelse. Det er de Arbejdsløshedskasser, der har været ude for en saa stor Arbejdsløshed, at de har brugt af deres Formue i det sidst forløbne Aar og er kommet i en vanskelig Situation, saaledes at de ikke paa langt nær er paa Linie med andre Arbejdsløshedskasser; det er derfor rimeligt, at der ekstraordinært stilles et Beløb til Raadighed til Fordeling imellem de Kasser, der her kan blive Tale om.

Det foreslaas i Stk. 3, at de nævnte ekstraordinære Tilskud, i alt 14½ Mill. Kr., ydes i Finansaarene 1938—39 og 1939—40, og endvidere foreslaas det i Stk. 4, at af dette Beløb, 12 plus 2½ Mill. Kr., som Staten altsaa yder, refunderes Halvdelen til Staten af Landets Kommuner. Af Refusionsbeløbet fordeles Halvdelen paa de enkelte Kommuner i Overensstemmelse med Reglerne i Arbejdsløshedslovens Afsnit V, mens den anden Halvdel udredes af den i Lov om en fælleskommunal Udligningsfond omhandlede Fond. Fordelingen af Halvdelen af Refusionsbeløbet paa de enkelte Kommuner foretages samtidig med Fordelingen af den Kommunerne i Henhold til Arbejdsløshedslovens § 13, Stk. 5, paahvilende Andel af det ordinære Statstilskud til Arbejdsløshedskasserne for disses Regnskabsaar 1938—39. I øvrigt fastsættes Udgifternes Fordeling paa Finansaarene 1938—39 og 1939—40 i vedkommende Bevillingslove.

I Lovforslagets § 6 fastsættes det, at Omlægningen af Understøttelsesaaret finder Sted fra 1. Oktober 1938, og at Loven træder i Kraft den 1. Januar 1939. Derved opnaar de arbejdsløse, at den Understøttelse, der er hævet af dem i Tiden 1. April til 30. September i indeværende Aar, ikke tælles med mere. For deres Vedkommende, som har hævet Socialhjælp, vil der ikke være Adgang til at faa den ombyttet med Arbejdsløshedshjælp; de Dage betragtes som for saa vidt Dage i Arbejde. Der vil